ДОГОВОРЪТ „ЗАЕМ-НАЕМ” - ЗАБРАНЯВАН И ЗАБРАВЯН

В помощ на занятията по марксистко-ленинска подготовка

Споровете дали и доколко англо-американските съюзници са помогнали на СССР да прекърши нацистката военна машина периодично избухват и затихват около Деня на Победата над хитлеристка Германия и особено след като Путинова Русия предприе твърд антинатовски и антиевропейски курс.

След 1946 г., когато Студената война е обявена официално и доскорошните съюзници се изправят един срещу друг, Сталин забранява дори да се споменава договорът за „ленд-лийз”. Така е и при Хрушчов, и при Л. И. Брежнев, под чието име бе публикувана маломерната епопея за Малката земя, написана от най-добрите тогавашни пера на съветската партийна журналистика.

Горбачов и Елцин неколкократно изказаха благодарност към атлантическите държави за помощта и за жертвите, дадени от „конвоите на смъртта” при прехода им от Западния Атлантик до незамръзващите пристанища в Северна Русия.

Днес, след „победите” на руското оръжие на Кримския полуостров, става все по-трудно да се разговаря хладнокръвно с яростните привърженици на новата руска империя. Особено в България, където проруските партии и организации са далеч повече от българските. За непредубедения читател предоставяме кратка справка за доставките по договора „Заем-наем” (ленд-лийз) и мнения на руски граждани, изразени в опозиционни електронни издания като „Грани.ру”.

<u>Списък на доставките за СССР по договора „Заем-наем”:</u>

летателни апарати – 22 150
танкове – 12 700
джипове и автомобили с повишена проходимост – 51 503
камиони – 375 883
трактори – 8 071
автоматични оръжия – 131 633
пушки – 8 218
пистолети – 12 997
динамит – 31 933 тона

барут – 127 000 т

тротил – 123 150 т

детонатори – 903 000

локомотиви – 1 981

товарни вагони – 11 155

товарни кораби – 90

кораби за борба с подводници – 105

корабни двигатели – 7 784

радиолокатори – 445

торпеда - 197

хранителни припаси – 4 478 000 т

обзавеждане на сгради - за 10,9 млн. долара

машини и обзавеждане на промишлени предприятия - за 1,078 965 млрд. дол.

цветни метали – 802 000 т

нефтени продукти – 2 670 000 т

химикали – 842 000 т

памук – 106 893 т

кожа – 49 860 т

автомобилни гуми – 3 786 000

военни обуща – 15 417 000 чифта

одеяла – 1 541 590

спирт – 331 066 л (!)

techno

Дядо ми, Бог да го прости, беше артилерист, завърнал се от войната като майор с три ордена. Без да шикалкави, винаги признаваше, че „без Америка щяхме да изгинем”.

Вбесяват ме постоянните, унизителни за унижаващия, опити да бъде омаловажена ролята на съюзниците, за да бъде извисен нашият принос. Да, в САЩ също има доста идиоти, но защо целият (пост)съветски елит се състои САМО ОТ ИЗРОДИ?

Репчите се с броя на загиналите свои войници и офицери? Би трябвало да се срамувате от тези числа! Не се иска много акъл да

пратиш на сигурна смърт няколко хиляди или няколко милиона души...

Та Щатите ни били дали „само” 12 % от произведените в СССР танкове и самоходни оръдия и „само” 15 % от самолетите, наклепани в СССР. Че малко ли е? Ами без тях? Ами мотори и автомобили – близо два пъти повече, отколкото **made in USSR**. Малко ли ви е?

Ами авиационното гориво? Две трети, повтарям – ДВЕ ТРЕТИ от цялото количество гориво за авиацията идва от САЩ! Че с какво иначе щяха да летят, да се бият, да бомбардират и да щурмуват съветските въздушни асове? С пикнята на попикалия се от страх Бащица на народите ли? Представете си само какво значи две трети.

Списъкът с оръжие, техника, суровини - от мед и алуминии до най-известния продукт, спасил живота на милиони войници и граждани – консервираното месо «тушонка», е огромен. Само през 1941 г. СССР получава толкова танкове и автомати, колкото е собственото му производство. Под чудовищния натиск на Вермахта и при нищожните си тогавашни запаси, биха ли издържали съветските войски, ако бяха въоръжени два пъти по-зле? Или щяхте да хвърлите под танковите гъсеници още няколко милиона хлапета-петокласници?! Защото никога не сте ценили човешкия живот.

Ех вие, неблагодарни съветски копеленца!

towerus

Хората просто не знаят и не искат да научат истинските факти.

От 1942 г. Западният фронт ангажира две трети от силите на Луфтвафе и 40 % от сухопътните войски на Вермахта през 1944 г. Британците воюват срещу нацистите още от 1940 г. по суша, въздух и море. Британия остава сама срещу хитлеро-фашистката ос, подпомагана и от др. Сталин. След поражението на италианските войски от британците през февруари 1941 г. в Африка, там веднага пристига Ромел и започва активни бойни действия срещу тях. Британците показват изключителен стоицизъм, но днес в Русия никой не споменава приноса им.

Помните ли книгата на Валентин Пикул «Конвой PQ-17"? Там доста силно е показано колко жертви са дадени и с какви мъки на военни и на цивилни моряци, американци и британци, са докарвани оръжието, техниката и суровините за съветския съюзник.

Май че още ви е срам да си спомните как малко преди това сте помагали на Хитлер и сте правили паради в името на «вечната дружба» между райха и Страната на съветите?!

Семьон ГУДЗЕНКО

Перед атакой

Когда на смерть идут - поют,
а перед этим можно плакать.
Ведь самый страшный час в бою -
час ожидания атаки.
Снег минами изрыт вокруг
и почернел от пыли минной.
Разрыв - и умирает друг.
И, значит, смерть проходит мимо.
Сейчас настанет мой черед,
За мной одним идет охота.
Ракеты просит небосвод
и вмерзшая в снега пехота.
Мне кажется, что я магнит,
что я притягиваю мины.
Разрыв - и лейтенант хрипит.
И смерть опять проходит мимо.
Но мы уже не в силах ждать.
И нас ведет через траншеи
окоченевшая вражда,
штыком дырявящая шеи.
Бой был коротким.
А потом
глушили водку ледяную,
и выковыривал ножом
из-под ногтей я кровь
чужую.

1942 г.

triumph

„Великите" руско-съветски ръководители никога не са милеели за човека. „В Русия мужици дал Господ. Женурята ще народят още",

казва княз Меншиков преди три века. Завинаги ще помня друга фраза, вече от съветско време: „Ти гледай да изкараш и да спасиш техниката, пък хора ще ти пратят!...” Това не е пропагандна лъжа, а начин на мислене на съветските пълководци, стопански и политически дейци.

Същите са и днес: „Мы за ценой не постоим!". Колко народ погубиха в Афганистан, в Чечения и къде ли не! И лицемерно приплакват за 20-те милиона избити, загинали в нацистките концлагери и починали от глад.

А за загиналите в съветските концлагери не ви ли е мъчно? Ами за съсипания живот и за разбитите семейства на милиони украинци, литовци, кримски татари и много други не ви ли е жал? С какво тези хора са по-лоши от ветераните, които уж толкова тачите? И защо се сещате за тях малко преди 9 май или в навечерието на някаква кръгла годишнина? Подхвърляте им по някоя дрънкулка, дежурните цветя от пионерчета, фронтовите сто грама водка, паница каша и «Чао, старче!». Утре пак ще ровиш в кофите за боклук.

А колко девалвираха бойните ордени и георгиевските ленти, които се превърнаха в символ на цинизма, а не на воинската доблест!

fisher

В необявената война срещу Полша от 17 септември до 2 октомври 1939 г. участват войските на два съветски фронта, които дават 996 убити и 2 383 ранени бойци и командири.
През 1939-1941 г. СССР доставя на райха стратегически суровини, с което съществено подпомага бойните действия на нацистка Германия срещу европейските държави. Към 11 февруари 1941 г. стойността на съветските доставки надхвърля 310 млн. марки. Само през април 1941 г. СССР изпраща в Германия 208 000 т зърно, 90 000 т нефт, 8 300 т памук, 6 300 т мед, олово, никел и др.

Съветско-германското военноморско сътрудничество се изразява в помощта, която през 1940 г. СССР оказва на Кригсмарине на север: германският «джобен» крайцер «Дойчланд» («Лютцов») използва пристанището в Мурманск; съветски лоцмани превеждат осигуряващия германски крайцер «Комет» по Северния морски път от европейските брегове до Тихия океан. Дадена е и жертва: през ноември 1940 г. загива съветската подводница «Д-1», унищожена вероятно от британска мина или торпедо.

От своя страна Германия гарантира на Сталин благосклонен неутралитет по време на агресията срещу Финландия и при окупацията на прибалтийските държави.

DiTuitto

Броят на руснаците, които воюват на страната на нацистите срещу СССР, достига 1,5 млн. души. Сравнете ги с преминалите към райха представители на други народи и ще стигнете до интересни заключения. Оказва се, че украинците са далеч по-предани на съветската държава, защото процентът на изменниците при тях е нищожен. Вижте числата, а не ми пробутвайте емоционални изблици, мърляви патриоти!

Украинците формират само една СС-дивизия „Галичина" в състав около 10 000 души. А руснаците-„предатели", които се бият в състава на Вермахта, са от 1,3 до 1,5 милиона.

Малко ли ви е?

ivan_susanin

На 14 септември 1954 г., при изпитание на ядрено оръжие, над 60 хиляди съветски войници и офицери са изпратени в радиоктивната зона само 3 часа след взрива. Войските преминават през района и получават огромни дози облъчване.
Изпитанието на атомна бомба с мощност 38 килотона тротилов еквивалент, наречено "Снежок" (снежец), е извършено на полигона „Тоцкое" в Южно-Уралския военен окръг, близо до село Тоцкое, на около 200 км от гр. Самара.

Материалите, свързани с учението, не са разсекретени и днес. В 09:53 ч. на 14 септември бомбардировач Ту-4 пуска атомната бомба РДС-2 от височина 8 хил. м. Войниците са разположени само на около 5 км. Разрешават им дори да наблюдават експлозията. След около 3 часа маршал Георги Жуков (Месаря), който ръководи експеримента с живи хора, изпраща в заразената зона 45 хиляди войници, 600 танка, 600 бронетранспортьора и 320 самолета с екипажите.

Други 15 хиляди съветски войници и офицери играят „отбраняващата се страна" в учението и също получават значителни дози облъчване. Всички предварително са подписали декларации за неразгласяване на военна тайна през следващите 25 години. По-късно личните им дела се оказват фалшифицирани и те не могат да докажат участието си в експеримента, когато започват да се разболяват, а след аварията в Чернобил разбират какво всъщност им се е случило.

През изминалите близо 60 години умират повече от 43 хил. от участниците в учението «Снежок», но властите упорито твърдят, че хората са си отишли по „естествени" причини.

Васил ДАНОВ

капитан I ранг о. з.

встъпителна бележка, подбор и превод

(Специално за „Морски вестник”)